

Perfekte cast in tweeling-musical

THEATER

Blood Brothers, tekst en muziek: Willy Russell, vertaling: Daniël Cohen, regie: Eddy Habbema. Luxor Theater Rotterdam 22 december. t/m 3 januari. Tournee.

Als het doek wordt geopend, is het leed al geschied. Bedekt onder jassen liggen twee mannen. De verlagen omstanders maken duidelijk dat dit niet zomaar een moordpartij is geweest. De verteller dringt zich naar voren: 'Kent u het verhaal van de Jonkers-tweeling, die bij de gboorte werd gescheiden..?'

Blood Brothers is een tragedie over hedendaagse klassentegengstellingen. Vrijwel nergens in het westen is de scheiding tussen sociale klassen nog steeds zo duidelijk aanwezig als in Engeland. De musical is gesitueerd in Liverpool, maar het thema is universeel genoeg. In 1983 draaide hij een paar maanden op West End in Londen. De herziene versie van de musical van schrijver/componist Willy Russell uit 1988 is daar nu niet meer weg te denken.

Mevrouw Jonkers heeft een stapel kinderen. Vlak voordat haar man er met een jong ding vandoor ging, heeft hij haar nog een keer bezwangerd. Zij neemt een schoonmaakbaantje bij een rijke dame met het oog op de aanstaande gezinsuitbreiding. Als ze in verwachting blijkt van een tweeling, ziet ze de toekomst somber in. Haar werkgeefster die zelf geen kinderen kan krijgen, haalt haar over een van de twee af te staan. Zij zweren dat ze de waarheid nooit zullen vertellen.

De beide jongens groeien in totaal verschillende milieus op, maar hun wegen kruisen elkaar constant. Het tweetal raakt bevriend en sluit een bloedverbond.

Maar uiteindelijk wordt het klas-

severschil hen toch noodlottig.

Tien jaar geleden was Blood Brothers ook al in Nederland te zien, als Geboren Vrienden. Zowel Eddy Habbema (regisseur) als Frank Rigter (de weggegeven zoon) gaan op herhaling, en ze zijn er allebei op vooruit gegaan. Toen lukte het niet om alles helemaal goed te krijgen. Dat kwam ook omdat de musical een paar zwakke kanten heeft.

Zo is het verhaal wel erg sentimenteel en zielig. Bovendien is de muziek aan de magere kant. Eigenlijk bestaat de partituur maar uit twee thema's die eindeloos worden herhaald, plus wat vulstukken.

Maar door een vrijwel perfecte casting en een soepele vertaling is dat nauwelijks een bezwaar. Er wordt door bijna iedereen zo sterk gespeeld dat de schrale muziek geen kans krijgt om te irriteren.

Joke Bruijs (Mevrouw Jonkers) heeft het vibrato dat vastzit aan de smartlap, maar zij weet precies waar ze een punt moet zetten achter het volkstoneel en de vette accenten. Ook het sobere, bijna bunkerachtige decor staat er garant voor dat de neptranen wegblijven!

Naast Joke Bruijs maakt Danny, de Munk grote indruk. Als zevenjarig straatschoffie is hij geestig en ontwapenend, als zestienjarige die schuttert in de liefde is hij innemend, en als totaal verloren volwassene is hij ontroerend.

Lottie Hellingman is in topvorm als de vrouw die de 'mislukte' zoon' op de rails probeert te houden. Zij gaat voort op de weg die ze met de musical Eindeloos is ingeslagen, met fel spel en een dijk van een stem.

Een slimme poducent kijkt nu al uit naar een geschikt stuk om Hellingman en De Munk aan elkaar te koppelen.

Patrick van den Hanenberg